

Betydning, da jeg formodentlig ikke kommer til at gjøre denne Anskuelse gjældende i Statsrevisjonen.

Ordføreren: Jeg tager ikke i snerreste Maade i Betænkning, som Ordfører, paa hele Udvalgets Begne at udtale, at det er Meningen med dette Votum, at Rigsdagen ikke skal gjøre nogen Paastand gjældende om Regnskabet for Fællesudgifterne for det omhandlede Finantsaar. Jeg skal til Slutning henvise til Betænkningen, hvor det ligesvem staaer, at Udvalget maa ansee det for aldeles upraktisk, om Rigsdagen vilde gjøre Fordring paa at inddrage Revisjonen af endeel af Aarets Fællesudgifter under sig, og hvor det dernæst hedder, „under denne Forudsætning, at de Revisorer, som nu skulle vælges, kun vilde faae at gjøre med Regnskaberne for Kongerigets særlige Indtægter og Udgifter, er det klart, at deres Arbeide vil vorde betydeligt mindre end hidtil, og Udvalget skal derfor foreslaae, at Bederlaget for samme nedsættes etc.“ Det er ikke et mere indirecte Votum, end ofte har været Tilfældet, og ialtsald kan der efter denne Forhandling ikke være den snerreste Tvivl om, hvad Meningen af et saadant Votum er, hvis det skulde blive afgivet.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke i Henseende til den ærede Ordførers sidste Uttringer, at det allerede ligger for i den Betænkning, som er afgiven om Grundlovens Indskrænkning, at Ministeriet har udtalt, at det antager, at Regnskabet for det omhandlede Finantsaar for de fælles Sagers Bedkommende ikke kan komme ind under Rigsdagens Revisjon.

Unsgaard: Jeg skal blot tillade mig at henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Det var alle Udvalgets Medlemmers Mening, han udtalte, og, hvis Andre havde en anden Anskuelse, maatte de søge at gjøre den gjældende ved Endringsforslag. Da jeg har reist mig, skal jeg tillade mig, med Hensyn til hvad en æret Landstingsmand (Madvig) yttrede ved den foregaaende Behandling, at den foreslaaede Betaling for Revisio-

nen var temmelig rundelig, at bemærke, at Udvalget ikke har funnet dele denne Anskuelse. De foregaaende Revisorer have hver havt en Løn af 1600 Rd., foruden et Tilskud af 800 Rd. til Contoirhold til den samlede Revisjon; nu have vi foreslaaet 1000 Rd. for hver og til Contoirhold 600 Rd., hvilket Udvalget har anseet passende i Forhold til Arbeidet, isærdeleshed da det er sandsynligt, at dette Regnskab, der er det første af det Slags, som her fremkommer, dog vil give Anledning til mere Arbeide, end der i Fremtiden kan ventes at være forbundet dermed.

Bessely: I Anledning af den meget ærede Ministers Uttring skal jeg blot tillade mig at bemærke, at Ministeriets Mening dog ikke i saa Henseende kan være afgjørende alene, men at ogsaa Rigsdagen har at tage Beslutning herom.

Ordføreren: Det er en ligesvem Selvsølge, at Rigsdagens Anerkjendelse er nødvendig, og jeg har ogsaa gjort mig Umage for, at det skulde bestemt udtales, at dette var nødvendigt; dette er i Betænkningen udtrykt der ved, at Rigsdagen er berettiget til at revidere det halve Regnskab, og at den af praktiske Grunde ikke vil gjøre denne Ret gjældende.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, sattes Udvalgets Indstillinger til Landstingets Beslutning under Littr. A, B, C og D (see Anhang Sp. 429) successivt under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

Da der derhos ikke var paaastaaet særlig Afstemning over nogen af de i Forbindelse med disse Indstillinger staaende §§ 1—9 (see Anhang Sp. 429—432), bleve de i Henhold til Forretningsordenen anseete som vedtagne uden Afstemning.

Formanden: Dermed er denne Sag afgjort for Landstingets Bedkommende, men nogen endelig Bestemmelse kan ikke ansees at være tagen om de Forfrister, som skulle gjælde for Statsrevisoratets Virksomhed; thi, da dette er en Eenhed, maae de Forfrister, der